

George Iarosevici

MANUAL DE VIOLONCEL

Volumul II

Cuprins

Prefață	4
Explicația semnelor convenționale	5
Partea I - Indicații metodice	
Capitolul I. Poziții	6
Capitolul II. Staccato – Martellato	11
Partea a II-a - Game, exerciții, studii	
Capitolul I. Pozițiile I și IV (mână mică)	12
Capitolul II. Pozițiile I și IV (mână mare inferioară)	24
Capitolul III. Pozițiile I și IV (mână mare superioară)	32
Capitolul IV. Pozițiile I, IV și III (mână mică)	39
Capitolul V. Pozițiile I, IV și III (mână mare)	50
Capitolul VI. Pozițiile I și II	58
Capitolul VII. Poziția prăgușului	66
Capitolul VIII. Studii de sinteză.	74

Partea I

INDICAȚII METODICE

Capitolul I POZIȚII

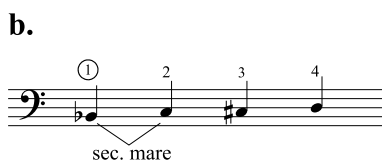
Înainte de a trece la analiza metodică adecvată pentru atingerea obiectivelor principale ale celui de-al doilea an de studii la violoncel, vom defini noțiunea de poziție. Sub acest termen înțelegem totalitatea sunetelor care pot fi executate fără o deplasare a mâinii de-a lungul coardei.

Oricare dintre primele patru poziții cuprinde trei configurații elementare:

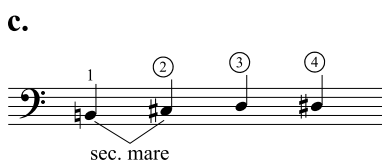
a. „Mâna mică” (dispoziția cromatică a degetelor):

b. „Mâna mare inferioară”, rezultată din îndepărtarea degetului 1 de celelalte, astfel ca între degetul 1 și 2 să se formeze un interval de secundă mare:

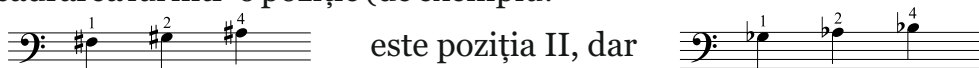

c. „Mâna mare superioară”, rezultată din îndepărtarea degetelor 2, 3 și 4 de la degetul 1, astfel ca între degetul 1 și 2 să se formeze un interval de secundă mare:

Atât trecerile dintr-o poziție într-alta, cât și trecerile dintr-o configurație într-alta formează baza tehnicii mâinii stângi. De aceea, manualul va trata amănunțit aceste mișcări în toate exercițiile, studiile și piesele sale.

În ceea ce privește nomenclatura pozițiilor, vom folosi în această lucrare nomenclatura în general uzitată, conform căreia poziția este determinată prin locul ocupat pe coardă de către degetul 1, aflat pe una dintre treptele gamei diatonice, având drept fundamentală sunetul coardei libere respective (*la major* sau *minor* pe coarda La, *re major* sau *minor* pe coarda Re etc.) și considerând notarea sunetului drept decisivă pentru încadrarea lui într-o poziție (de exemplu:

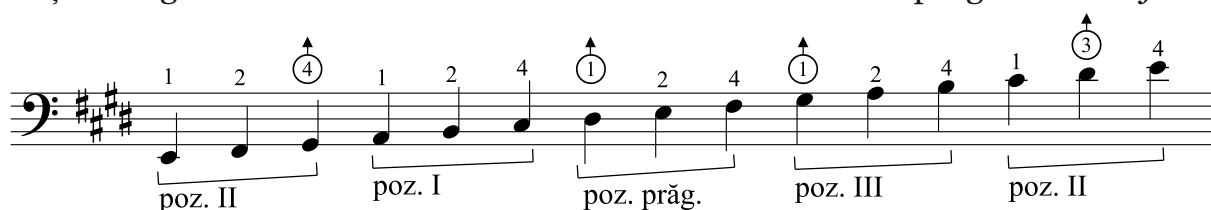

este poziția II, dar este poziția III.) Prin urmare, identificarea poziției se află în stare de dependență față de ortografia muzicală.

Schimbul de poziție

Respectând principiul de a trata oricare element nou numai în legătura lui firească cu elementele deja cunoscute, studiul pozițiilor va începe prin treceri (schimburi), pornind de la poziția I. Execuția corectă a schimburilor va fi deci problema principală în această etapă a studiilor.

4. Schimbul sărit se aplică de preferință atunci când sunetele între care acesta trebuie executat se află pe diferite coarde. Cazul cel mai tipic al schimbului sărit este execuția unei game ascendente fără coarde libere. Să luăm ca exemplu gama *mi major*:

Aici, dintre cele patru schimburi, trei sunt cu trecere pe altă coardă. Tehnica este următoarea: în timp ce degetul 4 execută sunetul de plecare, mâna împreună cu antebrațul execută o mișcare în sens supinativ, depărtând degetul 1 de coardă, în timp ce degetul 1 se depărtează la rândul său de coardă și prin flexura în sens dorsal a articulației de bază.

Urmează acum un salt executat de către degetul 1, care descrie deasupra coardei o linie ușor curbată, căzând apoi cu putere pe locul sunetului de sosire.

În clipa premergătoare saltului, degetul 1 va adopta gradul de flexură conform cu configurația poziției următoare, adică a poziției de sosire. Astfel, dacă în poziția de sosire se cere configurația de mână mare, degetul 1, ridicându-se deasupra coardei, va lua o poziție mai întinsă, conformă cu cea pe care o va avea în configurația de mână mare a poziției de sosire. Dacă poziția de sosire reclamă configurație de mână mică, degetul 1, ridicându-se deasupra coardei în modul descris, va adopta o ținută flexată, conformă cu cea pe care o are în configurația de mână mică.

5. Schimbul prin extensie nu se va preda decât acelor elevi, la care configurațiile (distanțele între degete) s-au automatizat suficient în toate pozițiile, întrucât extensiile predate prea devreme ar putea influența defavorabil intonația. Extensia se aplică în cazurile în care depărtarea dintre sunetele de plecare și de sosire, dimensiunile și gradul de elasticitate al mâinii elevului permit cuprinderea ambelor sunete. Extensia poate fi necesară din cerințe estetice (când între cele două sunete trebuie evitat un *glissando*) sau din motive tehnice (în cazul repetării de mai multe ori a celor două sunete).

Tehnica extensiei este următoarea: sprijinindu-se pe degetul de plecare bine fixat pe coardă, mâna execută o mișcare de răsfirare laterală a tuturor degetelor, astfel ca să aducă degetul de sosire deasupra locului sunetului de sosire. De îndată ce sunetul de sosire a fost prins, degetul de plecare părăsește locul său, mâna revenind imediat la configurația necesară execuției sunetelor următoare. Este foarte important ca mâna să nu rămână în poziția de extensie decât timpul strict necesar, întrucât, pe lângă urmările defavorabile pentru intonație și expresivitate, musculatura este supusă unei solicitări mari, ceea ce poate duce la crispare.

În cazurile când distanța între sunetele de plecare și de sosire depășește resursele răsfirării laterale, se poate spori capacitatea de extensie a mâinii printr-o ușoară răsucire a antebrațului în sens pronativ, pentru a include în mișcarea de extensie mișcarea de abducție (flexiunea în direcția podului palmei) a degetului 1 și mișcarea de adducție (flexiunea în direcția palmei) a degetului 4.

6. Atacul liber în noua poziție este deosebit de riscant în ce privește justetea intonației, căci lipsește continuitatea inervațiilor. Când situația o permite, elevul va controla intonația în prealabil, lovind sunetul respectiv prin mișcarea puternic articulată a degetului (bineînțeles, fără a atinge coarda cu arcușul). Lovitura va pune coarda în mișcare suficient pentru a controla intonația, în cazul când un asemenea control preventiv nu este posibil atacul se va exersa de multe ori, controlându-se mereu justetea intonației.

7. Schimbul prin coarda liberă prezintă același risc ca și la atacul liber, întrucât executarea coardei libere, intercalate între sunetele de plecare și de sosire, întrerupe și

Partea II GAME, EXERCİȚII, STUDII

Capitolul I Pozițiile I și IV (mână mică) Game

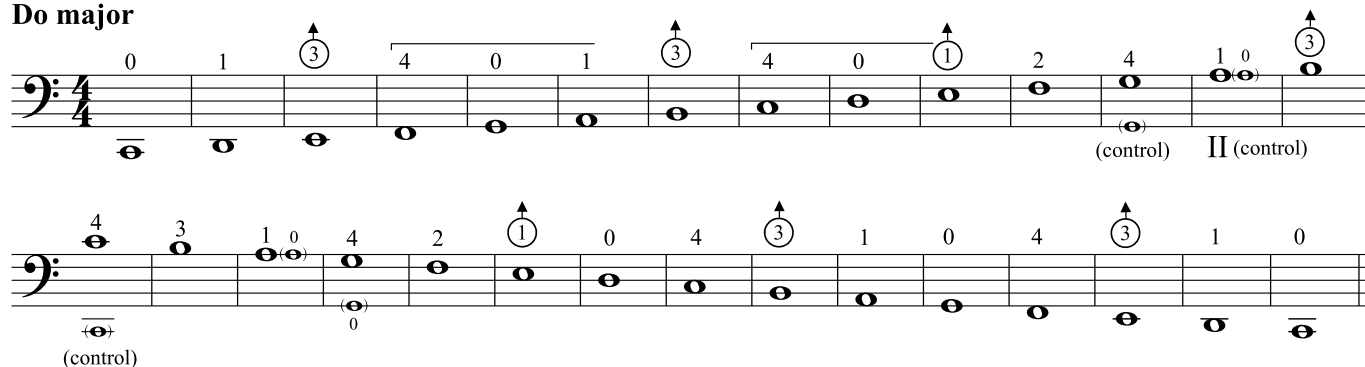
Schimbările de poziții se vor face la început încet, printr-o ușoară alunecare a degetelor de-a lungul coardei. Intonația primului sunet în noua poziție se va controla neapărat, atât la urcare, cât și la coborâre.

Tempo rar. Fiecare gamă se va lucra și cu variantele de arcuș, notate mai jos.

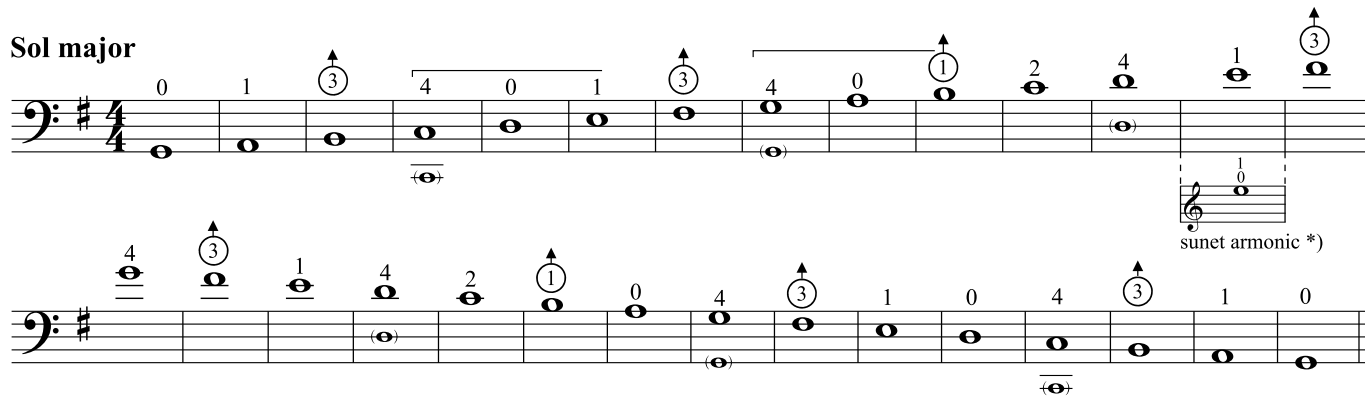
Intonația notei *mi* (degetul 1, coarda La, poziția IV) se controlează cu ajutorul flajolețului natural, produs prin atingerea ușoară a coardei *la* (cu degetul 1 în poziția IV), efectul fiind *mi* din octava a doua (cu două linii):

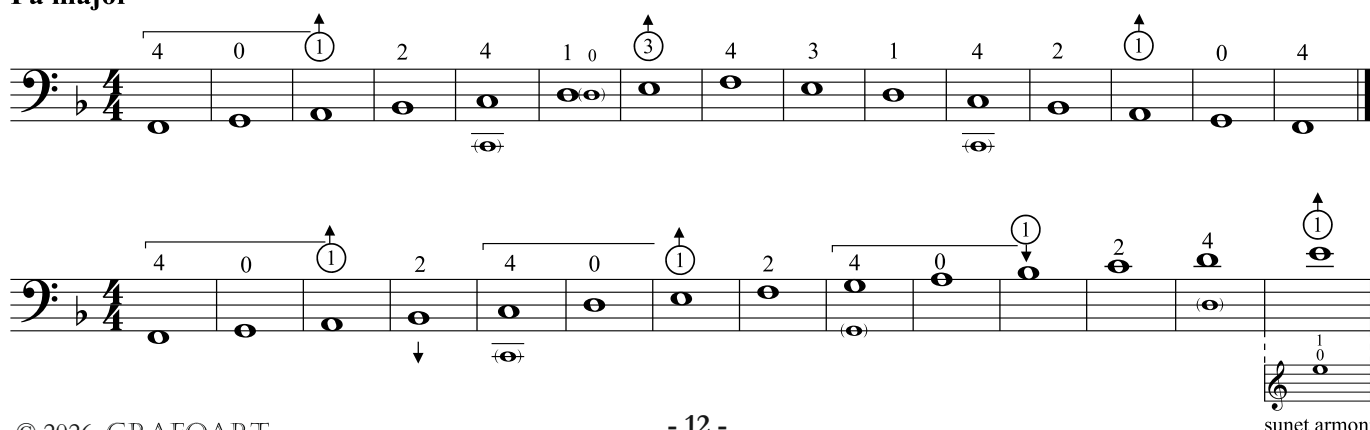
Do major

Sol major

Fa major

Capitolul II

Pozițiile I și IV (mână mare inferioară)

Game

Variante de arcuș ca la *Gamele majore* în pozițiile I și IV (pag. 13).

Do minor melodic

Sol minor melodic

Fa minor melodic

Capitolul III

Pozițiile I și IV (mână mare superioară)

Game

Re major

1 2 4 0 1 2 4 0 1 3 4 1 2 4

(control)

3 0 4 2 1 4 3 1 0 4 2 1 0 4 2 1

(control)

La major

1 2 4 0 1 2 4 0 1 3 4 1 2 4

(control) Flaj.

3 0 4 2 1 4 3 1 0 4 2 1 0 4 2 1

(control) Flaj.

Sol major

0 1 3 4 1 2 4 3 0 4 2 1 4 3 1 0

(control)

Capitolul IV

Pozițiile I, IV și III (mână mică)

Game

Variante de arcuș ca la *Gamele majore* în pozițiile I și IV (pag. 13).

Sib major*

Mib major

Fa major

* Pentru intonarea corectă a primului sunet se va proceda așa:

Capitolul VI

Pozițiile I și II

Game

Poziția II, mâna mică

La major

poz. II

Control

Re major

poz. II

La^b major

poz. II

Re^b major

poz. II

Mi^b major

poz. II

Capitolul VII

Poziția prăgușului

Game

Re^b major

poz. prăgușului

I

Fa# major

poz. prăgușului

II

Exerciții

1

II

segue

2

III

Studiu pentru legarea poziției prăgușului cu poziția I

Andante cantabile

40. *mf*

5

9 *pp*

13

17 *cresc.* *f*

21 *dim.* *pp*

25 *p* *cresc.*

The musical score is written for guitar in D major (two sharps) and 4/4 time. The tempo is marked 'Andante cantabile'. The exercise consists of 25 measures, numbered 40 through 64. The notation includes various fingerings (1, 2, 3, 4, 0) and slurs. Dynamic markings include *mf*, *pp*, *cresc.*, *f*, *dim.*, *p*, and *pp*. The exercise is designed to practice the connection between the bridge position and the first position.

Cântec vechi olandez

44. *Commodo*
f *mf*

5 *f*

9 *mf* *p*

13 *cresc.* *f*

17 *p* *pp*

21 *cresc.*

25 *f* *rit.*

Studiu pentru martellato cu tot arcușul

Arcuș ferm, apăsat, sunetele cât mai scurte, pauzele lungi în timpul cărora arcușul rămâne nemișcat și presiune cu neschimbată pe coardă*.

Maestoso

47. *f* *segue*

5 *mf*

10 *cresc.*

15 *cresc.*

20 *rit.* *ff*

25

29 *p cresc.* *rit.* *fff*

* Modul de execuție:

Studiu pentru martellato

A se exersa în jumătatea de jos, apoi în cea de sus a arcușului.

Molto moderato

54. *f* *segue*

4 *p*

8 *f*

12 *p*

16 *mf*

20 *f*

24 *p*

28 *f* *ff* *cresc. poco a poco*

33 *fff*

Hora de la Letea veche

Allegro moderato

62. *f*

5 *mf*

10

15 *p*

19 I I V

23 *f* I II

28 II *p*

34

40 *f* I

45 *dim.* *rit.* *pp* *ff*

Detailed description of the musical score: The score is written in bass clef with a key signature of one flat (B-flat major) and a 2/4 time signature. It begins at measure 62. The first staff (measures 62-69) starts with a forte (*f*) dynamic. The second staff (measures 70-76) includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The third staff (measures 77-83) continues the melodic line. The fourth staff (measures 84-90) features a piano (*p*) dynamic. The fifth staff (measures 91-97) includes first (I) and second (II) endings. The sixth staff (measures 98-104) returns to a forte (*f*) dynamic. The seventh staff (measures 105-111) includes a piano (*p*) dynamic. The eighth staff (measures 112-118) continues the piece. The ninth staff (measures 119-125) features a forte (*f*) dynamic and first (I) ending. The tenth staff (measures 126-132) includes a decrescendo (*dim.*), a ritardando (*rit.*), and dynamics of piano-piano (*pp*) and fortissimo (*ff*).

41

46

mf *dim.* *p*

51

dim. e morendo *pp*

Hora din Barat

Colecția N. Ursu

Moderato

65.

f II

5

10

II

15

IV *p* V

20

V